

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDEKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábos palisszár egyzeri hirdetésnél 9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr. — Bélyegdíj 30 kr. Hirdetéseik és díjaik HORVÁT GÁBOR nyomdájára küldendők.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk.
Egész évre	4 frt.	ELSKAROLY.	Előfizetési pénzek Darnay Kálmánhoz, a kiadó hivatal főnökéhez küldendők.
Fél évre	2 frt.	A kiadók nevében:	Kéziratokat nem küldünk vissza.
Negyed évre	1 frt.	Lukonich Gábor dr.	
Egyes szám ára 10 kr.		Bárdi György dr. Darnay Kálmán.	

Hazafiság.

A mai napon Szent István első magyar királyunk lelke röpi végig a hazán. Nemzeti ünnepé avatta augusztus huszadikát a magyar polgárság s nemzeti ünnepé avatta a törvényhozás is, hogy a nemzet melynek a nagy király bölcsessége ezer év előtt, ezen a vérrel áztatott földön hazát és alkotmányt adott, a szent király emlékének építve, magába szállva áldozzon a hazafiság, a nemzeti kegyelet oltárán.

Hazafiság? . . . A hipokraták fanyar mosolyra vonják ajkukat, a világpolgársággal kérkedők vállat vonnak, a kalmárlekek a zsebükre teszik a kezüket, mikor ezt a szót kiejtik közelükben. Hazafiság? . . . Hol van a haza? Mit adott nekünk, minek nekünk ez az elavult jelszó, mely tőlünk csak áldozatot követel, mely csak néhány álmodozónak agyában él már manapság, a gőz, a villám, a lenyűgözött s emberi szolgálatba hajtott erők korszakában? Hagyjátok aludni a rémképeket, melyek felidézése mindig vértengerbe került. . . .

Aki azt hiszi, hogy ez a romlott gondolkodásmód, ez a száraz, cinikus logika csak ritkaság számba található a magyar földön, az szomorúan csalódik. Egyre terjed a nembánomság, a mit sem törődés, egyre nagyobb és nagyobb területet hódít közöttünk a világszellem, melynek különösen kedvez a féltékenység is, mellyel a bennünket körül övező népek és nemzetek nemzeti fejlődésüket figyelik.

Idegessékké leszünk, ha valaki bennünket sovínisztasággal vádol s halálos küzdelemmel harcolunk e vád ellen, s ne hogy azoknak, sovínisztáknak látszassunk, egyre több és több engedményt teszünk az idegen szokásoknak, idegen szellemnek, idegen morálnak. Ha egy vidéki jó magyar polgár zsinoros attillában, magyar eszímában megjelenik a főváros uccáin, megállanak az emberek s esodának nézik.

Mint ha nem is volnának magyarok, s mint ha az volna az igazi hazafiság, hogy minél inkább igyekezzünk levetni minden nemzeti vonást mint sajátságot, mely bennünket a Nyugot népeitől elválaszt! Más nemzetek gondosan gyűjtik össze legrégebb nemzeti kincsüket s motívumokat, melyek megkülönböztetik a többi nemzetektől, s az ilyen nemzeti motívumokat fejlesztik, tökéletesítik, beleviszik a nép körébe, a viseletbe, a díszítő motívumokat az iparban, művészetben alkalmazzzák, hogy el ne vesszen valahogy s hogy a rohamos haladás le ne koptassa róluk a nemzeti jelleget.

Mi veszni engedünk mindent, mert félünk hogy sovínisztáknak nézünk bennünket.

Hát mi az a sovínizmus?

Ez az igazi hazafiság, a nemzeti türelmetlenség, mely nem enged egy lépést sem ott, ahol a magyarság érdekeiből kell áldozatot hozni s mely minden alkalmat megragad, hogy elvesztett nemzeti kincseket, nemzeti vonásokat, nemzeti javakat visszahódítsa a hazának. Ne adjuk föl a magyar álláspontot azonnal, mielőtt valaki ferde szemmel

néz ránk, hanem nézzünk vissza egyenesen a vádaskodók szemébe s adjunk megfelelő választ a kozmopolita magyaroknak is.

Olyan nemzetiségi viszonyok között, mint a mienk, nem szabad egy lépést sem engednünk a magyarság jogaiból s ahol nem állunk erősen, ott legyünk kétszeresen éberek, nehogy ellenfeleink kihuzzák lábaink alól a talajt.

Csak pillantsunk át más országokba, s nézzük, hogy nines-e mindenütt ugyanaz a nemzeti türelmetlenség s nem tekintik-e mindenütt hazafias erénynek a sovínizmust?

Németország tüzzel vassal némesítette Posenben a lengyeleket, Elzász-Lotharingiában a franciákat. Az orosz balti tengeri tartományokban becsukják a német egyetemeiket. A franciák kiüldözik délen az olaszokat, az olaszok meg a franciákat kergetik a határon túl. S itt közelünkben, Ausztriában éles késsel állanak egymással szemben a német, a cseh, a lengyel, a szlávon és az olasz.

Hát csak minálunk volna bűn, hogy magyarok vagyunk, hogy azok akarunk maradni?

Nem, ez nem bűn, ez a legnagyobb erénye a magyarnak, melyet most kell táplálni, erősíteni, amikor nem is az ellenfelek támadják, hanem a közöny mindenit megöli férge rágja, még pedig hosszú idő óta. Föl kell támasztanunk a nemzeti önértetet, a hazafias érzelmeket, erősíteni, támogatni és táplálni minden megnyilatkozását a nemzeti léleknek, kegyeletnek. . . .

Szent István nagy királyunk szelleme jön segítségünkre ebben a nagy feladatban.

Nem illenek össze.

— A SÜMEG ÉS VIDÉKE eredeti története —

Irta: Pogonyi Nándor.

Nemcsak a nefelejcseszel benőtt csergedező pataknaál terem meg a rajongó szerelem, hanem a főurak sima parkettes termeiben is. Ott is ábrándozás az élet megrontója, ahol nem a kéklő hegyek zárják el a látóhatárt, hanem a nehéz selyemfüggönyök. Tűzet fog a szív a zongora hangjára is, nem szükséges okvetlenül hallani a legelésző nyáj méla kolompját vagy a csattogó fütemile édes bús danáját.

Bércy Aladár, az országszerte ünnepezt festőművész, a szellemi arisztokraciának ez az előkelősége a Pásztói grófok egyik estélyén halálisan beleszeretett a ház ifjú tündéréjébe, a csodaszép Pásztói Margitba. A fiatal grófnő vidor életkedve, arisztokratikusnak éppen nem mondható üde piros arca, merész hajlása orra, gyöngyfehérségű fogai s ragyogó nagy fekete szeméi annyira szíven érintették a fiatal festőt, hogy nem tudott betelni a kedves teremés nézésével. Féltre húzódt a terem szögletébe és onnan nézte, mint egy rajongó pásztorgyerek, vagy szerolemittas gimnázista, álmáinak megtestesülését. Merész és festői fantáziája messze elragadták. Gondolatai az égben kalandoztak, a szép Margit mint valóságos istennő jelent meg előtte, akinek ő a logalázatosabb imádója. Pedig a kis Margit grófnő csak olyan piciny volt, hogy röpködő angyalkának igen, de már istennőnek sehogy sem illt bele az olimpiai trónusba. A szerelmes festő azonban ezt észre sem vette,

az ő lelke előtt mindenki eltörpült a piciny grófnő szépsége mellett. . . .

A kis grófnő azonban észrevette, hogy mi forrong a festő lelkében. Őh a nők, még ha mindjárt grófnők is, e tekintetben kitűnő érzékel bírnak. Egy tekintet, egy véletlen mozdulat, egy önfelédte sóhaj elég arra, hogy rögtön tisztában legyen az velünk, akit még szívünk legbensőbb rejtekében imádunk.

Az megtörténhetik, hogy a szenvedélyes régész cipője orrával tovább rug egy bronzkori fibulát, vagy hogy az uzsorás sárba tapossa az eléje került aranyat, arra azonban még nem volt eset a világtörténelemben, hogy egy nő szabadon eresztette volna titkos imádóját. A bátorító mosoly, a biztató beszéd erősebben körülhálózta az ilyen szegény szerelmesnek a szívet, mint a pók a maga áldozatját.

Margit grófnő is nő volt, ő sem tagadhatta meg természetét.

Úgy csinálta a dolgot, hogy egész, véletlenül közvetlen-közelségbe került az ábrándozó fiatalembernek.

— Ön nem érzi magát jól nálunk, édes Bércy, mondá lágy csengésű hangon, hogy annyira félrehúzódik a társaságtól?

Mint ha villámszíkra érintette volna a fiatalembert e megszólításra, annyira megütődött.

— Ellenkezőleg grófnő, fölöttébb jól érzem magamat.

— Miért vonul hát akkor annyira felre? Untatja talán önt a társaság?

— A világot sem De látja grófnő, a nap tő távol van az árnyék, mégis a napsugárnak leghívebb kísérője az.

— Ön tehát árnyéknak tartja magát?

— Valóban annak, grófnő.

— Ám legyen, én meg szeretnék magamnak azzal hizelegni, hogy engem tart a napsugárnak és . . .

— Es?!

— A leghívebb kísérőm lesz egész este.

A fiatalembernek a feje szédült e nem várt szerencsére. Örömmel szegődött a szép leányka mellé és hűséges kísérője volt egész éjjel.

A grófnő oly kegyesen, oly bizalmasan bánt vele, hogy a társaság legnagyobb része megütődött e különös viselkedésen, pedig hát a főúri körökben sokszor sokkal több szabad, mint a polgári életben.

A festő pedig a boldogságtól egész extázisba esett.

Igazán szerette a kis grófnőt és komolyan azt hitte, hogy ez is viszonzozza érzelmeit.

Ettől a naptól, jobban mondva éjtől fogva azután a színházban, hangversenyeken, jégen mindenütt, de mindenütt együtt lehetett látni a fiatalokat. A nagy világ már komolyan kezdett foglalkozni velük, mindenki úgy tekintette őket, mint leendőbeli jegyeseket. Bércy már nem egy diskkrét gratulációt is kapott, a melyeket azonban ő szerény tiltakozással nem fogadott el — egyelőre.

A sok mende-monda azonban utoljára is bátorságot öntött a lelkébe, hogy komolyan nyilatkoznia fog Margitnak, felajánlja neki szívet és kezét.

Az alkalom meg nem is sokáig váratott magára. Egy csütörtöki napon, mikor a Pásztóiaknak jourjok volt, a rendesnél korábban talált menni. Az elfogadó teremben még csak Margit grófnőt találta.

Az ő szent emléken levélve idézzük a lakadó magyarságot a hazafiság oltárához. . .
Áldozunk rajta ne csak lángoló, hanem melegítő tüzzel, igaz hazafissággal!

A képviselőtestület közgyűlése.

Sümegegyi képviselőtestülete folyó hó 14-én tartotta rendes őszi közgyűlését. A gyűlésről a testület intelligens tagjai teljesen elmaradtak, pedig a gyűlés állapotát meg a jövő évi költségvetést, ami eléggé fontos ügy arra nézve, hogy az összes tagokat egybegyűjtse. A gyűlés lefolyása egyébiránt a következő volt:

A múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása után az előjáróság tudatta, hogy egyetlenegy jegyzőkönyv sem jelentkezett, hogy számára se gelyt eszközöljenek ki.

Malomszky János felolvasta a földművelésügyi törvényekről kiküldött bizottság előterjesztését, mire 152 frt. 24 kr. hátralékot törölt le a gyűlés, mint behajthatlant. Ennek kapcsán Talabér Károly indítványozta, hogy a bérlők negyed vagy felében előre fizessenek a bért, amit a városbíró az az ajánlatával fogadtak el, hogy szeptembertől az összes földet újra adják be bére a többet ígérőknek.

Ezután a jegyző felolvasta a város és a veszprémi püspökség között a vásárjog és a hozzátartozó terület megvásárlása ügyében kötött szerződést. Eszerint a vételár 20.200 frt. A jövő év január 1-ével 1200, azután évenként 1000 frt. törlesztendő, míg a fennmaradó összeg után 4%-ot fizet a város. Jogában áll azonban, hogy a vétel összegét hamarabb is kifizethesse. E szerződést a képviselőtestület egyhangúlag elfogadta s egyúttal a vásárjogi bizottságot megbizta, hogy mielőbb szabályrendeletet alkosson s a helypenz tarifáját állapítsa meg, hogy azt a szerződéssel együtt a megyei gyűlés jóváhagyása alá lehessen terjeszteni.

Ugyancsak elfogadta a közgyűlés a közejtő tárgyában kiküldött bizottság által előterjesztett árverési hirdetményt, mely lapunk hirdetés rovatában olvasható. Mi itt csak azt jegyezzük meg, hogy esetleg néhány forint többletet nem szabad oly nagy vállalatot elárni a közejtőt, mint a sümegegyi mészgyár, mely anyai munkás embernek ad foglalatosságot és anyai családnak kenyeret.

Most került a sor a városnak 1899-iki költségvetéséről. A lapunk múlt számának vezércikkében foglaltakat jórészt megszivezték s a már e szerint javított irányzat került a közgyűlés elé. A bevétel 14024 frt. 70 kr., a kiadás 25251 frt. 97 kr., a fizetendő hiány 11207 frt. 27 kr. Minthogy az adóalap 19383 frt. 12 kr., eszerint a községi adó 1899-ben 57,9% lesz. A költségvetés tárgyalásának kapcsán a gyűlés utasította az előjáróságot, hogy a városra tulságosan rótt illetékegyenérték ellen föllebbezzon.

Ezután Talabér Károly jelentette, hogy a sümegegyi gazdakör elfogadta azokat a feltételeket, melyeket a földművelésügyi miniszter a szénkénegraktár fellállítására szabott s őt megbizta a raktár kezelésével és Mayer István gazdaköri jegyzővel egyetemben a tapolcai raktár építését, valamint a kezelést meg szemlélték. Minthogy a város a szénkéneg pincéjére a költségeket megszavazta, Talabér Károly kérte a gyűlést, hogy az építéshez a város részéről megbizottakat küldjön ki. A képviselőtestület az

előjáróságot utasította, hogy az építésnél a várost képviselje.

Ugyancsak Talabér Károly felszólalva, szemrehányást tett az előjáróságnak, hogy az 1897-iki jégkár miatt többen semmiféle adóellenegedésben nem részesültek, hogy az előjáróság semmit sem tesz, hogy a fillokszerá által pusztított, valamint a szénkénegzett szőlők a törvény szerinti adóellenegedésben részesüljenek. Holott az előjáróságnak kötelessége, hogy a lakosságnak érdekeit mindenképpen védje. A városbíró válaszában kijelentette, hogy e tekintetben senki sem jelentkezett még adótörlesztésért.

As Antal képviselő pedig azért interpellálta meg a városbíró, hogy a téglagyári bizottság tette-e valamit, mert már feléve, hogy a bizottságot kiküldötték. A városbíró megint csak azzal felelt: még nem tett semmit, mert nem lehet egyszerre mindent megtenni. Ezt a felszólalást a lakókapott gyűlés végi nyugtalansággal hallgatták meg, mikor a tagok jórésze távozóban van, másrésze pedig egyéb ügyeket beszél meg. Így történik azután, hogy nálunk ritka eset az, hogy egy-egy városi gyűlés annak rendje-módja szerint zárodjék. Aminthogy ezuttal sem zárodott.

A hódoló diszfelvonulás.

Olvasóink közül azokat, akik *Sét-István napra a fővárosba* rándulnak, figyelmeztetjük arra, hogy Budapestnek jelenleg a legszebb, legcsodálatosabb látványossága az a körkép, mely az ezredévi hódoló diszfelvonulást ábrázolja.

A művészek egész kis serege — élén Eisenhut Ferencel — közel két évig dolgozott e képen, amely úgy történelmi, mint művészetileg remek alkotás. A művészek kitünősége maga elég garancia ugyan arra, hogy a festmény, mely az ezredévi ünnepélyek legnagyobb szerű mozzanatait örökíti meg — bámulatos legyen, de hogy annak becsét *készleghatóság* is kifejezzük, megemlítjük, hogy jóval *többet került szeszert forintnal.*

A festmény a *Városligetben* (az Andrásy-ut torkolatánál) látható egész nap, az esti órákban villamos világításnál.

A körképben arcképfűsséggel *látható Magyarországnak majdnem minden nevezetesebb embere*, továbbá azok a *banderisták* is szinte valamennyien, akik a hódoló diszfelvonulásban résztvettek, — *tehát a mi véreink is*, — arcképlűsséggel, saját diszöltönyeikben, saját lobogóik alatt; a nézőközönség közé a művészek igen sok országszerte ismert kedvelt kitünőség és nevezetesség (hölgyek és urak) arcképet fűstöttek le: lehetetlen, hogy közülünk bárki is, aki a fővárosba fölutazik, ezt a festményt meg ne tekintse.

A nagyszerű körkép magyarázására, tájékozással érdekesnek tartjuk elmondani a következőket: a földadat: megörökíteni, lefűstetni a hódoló diszfelvonulást egy képen, sokkal nehezebb volt a kivitel pillanatában, sem mint felületesen szemlélve a dolgokat, híhető volna. Mert a festmény egyik pontjánál elkezdeni a menet ábrázolását, s végig fűstetni az egészet úgy, hogy a menet vége és az eleje szükségképp összetalálkozzék, — eszmétlen, áres, szolgál kép, egyszerű, unalmas lefestés leendett. S egyáltalán úgy kezdeni a lefűstést munkáját, mint más, például ipari munkát szokás: *az elején* — itt már jó eleve kizártnak kellett lennie, mert ha az elejét látjuk a menetnek a festményen, előtte még a

történelmi hűségnek is megfelelően, de termék szetszerűleg is, — okvetlenül egy jó darab uccának fűsnek kellett volna maradni, ami pedig hasonló festményen, melynek nyűzsűgnie, heizmegnie kell az élet, az akció mozgásától, elevenségétől, valóságos képtelenség.

Eisenhut tehát az egyetlen lehetséges módját választotta a megfűstésnek és megoldotta a kérdést úgy, hogy képe híven visszatűkrözi az eszmét, aminek kifejezésére a diszfelvonulás törekedett, de azért ráfűstötte a képre az egész banderiumot, annak minden jelentős alakját portraít — hűséggel is ábrázolván.

A banderium föl és elvonulásának legfűbb célja, legkiemelkedű mozzanata kétségkívűl a hódolat volt a király előtt, s a banderium kigyűző vonalának, hogy úgy mondjuk, a leg-tartalmasabb részét, a szívet képezték az országok lobogóinak vívűi. S ezek között is a legelső legkiemelkedű mozzanatot annak kellett képezni, amint Magyarország zászlójával annak hordozója, Vay Béla báró hódolattal elvonul a király előtt — Vay mögűtt — és előtt a többi zászlós urakkal.

Ez képezi tehát a festmény magvát, — jegecedési pontját, s e pont körül kellett sorakozniok a többi mozzanatoknak, amennyire lehetséges volt, a történelmi hűség szem előtt tartásával.

A kép legfűbb mozzanata tehát a királyi várpalota udvarán a király előtt történt, amint ott a zászlós urak menete s előtte, mögűtte a többi banderiumok elvonultak. Minthogy azonban a zászlós urak az egész menetnek jűformán a derekán voltak, a menet elejének, a vezető Percel Dezsűnek és a mögűtte levű vármegyék banderiumának más helyet kellett kijelűlni a festményen, — olyant, amely már nincs a várbán, minthogy az eleje már akkor onnan elvonult.

Eisenhut tehát úgy alkotta meg fűstményét, hogy a banderium azon részét, mely a menet elejét képezte és a várbá az említett mozzanat kiemelésének nélkülűzhetlenségű fogva elhelyezhető már nem volt, — a vármegye helyezte vissza, abba az időbe, amikor ott a diszfelvonulás már feloszűlűben van, — de azért ott szépen megfűsthető s természetsszerűleg szerves összefűggésbe hozható magával az egész milleniumi diszfelvonulással.

Egy másik *kűltűi szabadság*, amivel az alkotó művész elű kénytelen, sűt köteles volt, az, mindazon állami, katonai és egyházi fűműltűsűgűgűk, akik részben diszhintűkűben, részben az új országház kupolástermében, részben a Mátűs-templomban és előtte vettek részt az egész ünnepélyes aktűsbűn, melynek a diszfelvonulás volt legkiemelkedű mozzanata, — mint nézőket szerepelteti a királyi várpalota udvarán. Mert bizonynal nagyon hiányos leendett e festmény, ha ép ezek az urak hiányoznak róla felismerhető módon, másrészt azután ez lehetett egyetlen módja annak, hogy a magyarság e valódi, leghívottabb képviselői is ott szerepelhessenek e képen, mely az egész nemzet ünnepét és hódolatát fejezte ki a legkesebb módon. Ugyanebbűl az eszmébűl kiindulva, a néző közönségbe sok olyan előkelű hölgyet és urat fűstöttek le a művészek, akik mint nézők teljes jűggal tekinthetűk a magyar közönség képviselőit, minthogy többnyire jelentűs szerepet játszanak a közéletben.

H I R E K.

— **Augusztus 18** A középűleteken és sok magánűzűn lobogű nemzűti zászlűk hirdettűk folyű hó 18-án esűttűrtűkűn, hogy felsűges királyűknak szűletűsnapját ünnepelűk. A plebűnia templombűn reggel 9 órakor *Műlű Mihály* prűpost-plebűanos hűlaadó szűnt misűt mutatott be az Úrnak, melyen a hatűsűgűk és iskolűk képviselői és különűsen szép szűmű hölgy közűnsűg vett részt. Az izr templombűn reggel fél 8 órakor *Kronberger* Jakab h. rabbi mondott szűvbűl fakadó imát ű felsűgűért és az uralkodű családeert.

— **Járásűnk fűszűlgabűrűja** *Fűzik* Gyula, f. hó 22-ikűtűl veszi ki négy hűtre terjedű szabadsűgűdejét.

— **Makacs katonaszűkeűvűny.** A Sűmegben letartűztattott katonaszűkeűvűny, *Hernűt* János a budapesti Mária Terzűzia kaszűrnya házű bűrtűnűbűl — mint az Orszűgos Hűrlap írja — két társával isműt megszűkűtt. Nem hűba jelentette ki Sűmegben, midűn letartűztattűk, hogy nem szolgál az Istennek sem, szolgáljon helyette az űrnagy.

— **űthelyezűs.** A pénzűgűminiszter *Fűchs* Ede újaradi adűhivatalt ellenűrt a sűmegi adűhivataltűz helyezte át hasonló minűsűgűben.

— **Nemet nyelv.** Eűtvűs K. Lajos Jász-Nagy-Kűn Szűlnok megye kir. tanfelűgyelűje az iskolaszűkek hezűntűzett rendeletűben az összes eiemi iskolábűl, tekintet nélkül azok jelűgűre, a német tanítűsűt, mint törvénybe űtkűzűt, kiűltűtűta. Hasonlű rendelet elkűlne az orszűg minden vármegyűjűben. A mienkűben is.

A piciny tűndűr űrűmmel repűlt felűje.
— Isten hozta, edes Bércy. űgy űrűlűk, hogy maga jűtt elűszűr. Igen komoly és titkos beszűdem volna, ami esetleg mások jelenlűtűben nem mondhatűnk el.

— Lűtűja, grűfnű, a rokon lelkek találkoznak, engem is az vezetűtt ide űy szokatlan korai időben, hogy a grűfnűvel űhajtottam néhány igen igen komoly szűt váltani.

— Az derűk, halljuk tehát az űn komoly szűvűt.

— Megenged grűfnű, de a köteles udvariasűg az parancsolja, hogy miűt mindenben, űgy ebben is kegyedet illesse az elűsűsűg.

— Ha űgy akarja, hát legyen.

Tűdűja, a mai estelyűnkűre két csehorsűgűi rokonűnk erkezik meg. Két vűn grűfnű, akiket elűg udvariatlan volt a ferű nemzedűk pűrtűbűn hagyni. Csűf mindakettű, mint a viharos éjszaka. Azt szeretűnem, hogyha ezt a két nű Mathusalemot néhány űgyes vonással megűrűkűtenű az albumombűn. Megteszi? Hiszen maga olyan űgyesen rajzol.

Bércy egészen le volt hűlűve, ű egészen mást vűrt a titkos, komoly szűt alatt.

— Nos, miűrt nem szűl, nem akarja taűn teljesűteni a kérésűmet?

— A grűfnű minden kívűnsűga parancs elűttűm és fűlűttűbb űrvendűk, ha bármit is tessűsűsűre tehetűk.

— Ez szép űntűl. És most halljuk a maga komoly szűvűt?

A fiatal ember kűzkűdűtt magával, nem volt bátorsűga szűlni.

— Siessen már, barátom, titkozattűsűga egűszűn kívűnsűvű tesz.

— Grűfnű! Margit, én kegyedet szeretűm, imádom s ha űn nem tápkűl irántam ellenszenűvet, ha csak keűsűsű is szeret, esedezem, tegyen a halandűk legbűlűdűgabbikává, legyen az én imádot kis felesűgem.

A grűfnű pár pillanatűg hallgatott, majd pedig hangosan felkacagott.

— Mit? Én legyek a maga felesűge? ha-ha-ha! várjon csak barátom, mielőtt űnnek feleletet adűnk, majd mutatok űnnek valamit.

Azzal felvette egy asztalkarűl a már elűbb elkűszűtt albumot, amelybe a csehorsűgűi tantűk akarta megűrűkűteni. Pár lapot fogatott benne, azután egy akvarel-festűsűnű felűytva oda mutatta azt a sűpadt fiatalembernek.

— Ime festű uram, ez a feleletűm, szűlűt és azzal gűnyos kacagűs kűzűt magára hagyta imádotűt.

Bércy pedig nézte a képet. Egyszerű falusi tájkűp volt az. A szűlmával fedett házak kűrűl aprűnarhűk voltak, a ház elűtt egy kűtlűnűs fogat állt. Egy rozszűnt kordű, elebe összűfűgva egy lű meg egy szűmar.

A kép alű ez volt írva:
„Nem illenek űssze.”

A fiatal festű mereven bűnűlta a képet. Szemeit elűfutotta a kűny és azt sem vette észre, mikor a tereű népűsedni kezdett a látűgűtűktűl.

— **Kilöntetés.** Ő felsége a király Csanád Gusztáv drt a keszthelyi gazd. tanintézet igazgatóját, a gazdasági szakoktatás terén szerzett érdemeiért a Ferenc József rend lovagkeresztjével tüntette ki.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Messáros Kálmánt a zalaegerszegi pénzügyigazgatósághoz végrehajtóvá nevezte ki ideiglenes minőségben.

— **Bucsu.** F. hó 14-én volt az évente szokásos csabrendeki bucsu. Tömérdek ember özönlött a templomba, hogy részt vegyen az ünnepi misén. Ez 10 órakor kezdődött, melyet Szuppauer Gáspár sümegi ferencendi quardián Varga Jenő premontréi tanár és Osadinszky György csabrendeki káplán segédletével végzett. A nagyvendéglő előtti téren sok árubódé volt felállítva. Délután igen mozgalmas vig élet folyt a felállított kőrhinta és amerikai léghajó között, míg a közbejött eső a népet haza nem kergette.

— **Magyar név.** Richter Vilmos nagykanizsai lakos *Buóra*, Rosenfeld Márton letenyei lakos *Révára* magyarosították nevüket belügyminiszteri engedéllyel.

— **A talált jószág.** A talált, gazdátlan dolgok körüli eljárás eddig nem lévén szabályozva, minden hatóság saját belátása szerint járt el. Most a belügyminiszterium egyik vármegye fölterjesztése folytán olyképp intézkedett, hogy elfogadta az eddig kifejlesztett ama gyakorlatot, mely szerint, ha az uratlan, talált dolog jogos tulajdonosa egy éven belül nem jelentkezik és a megtaláló annak átadását kívánja, azt, vagy esetleg annak készpénzzé tett értékét a hatóság kiadja oly világos kikötéssel azonban, ha a jogos tulajdonosa a törvényes elévülési idő alatt jelentkeznek s tulajdoni jogát igazolja, ennek visszaadni köteles, addig azonban bírhatja és használhatja. Kivétel azonban a talált kincs fogalma alá tartozó ingó tárgy s az állami egyed-áruság tárgyát képező gazdátlan ingó dolog.

— **A nagykanizsai tárházak ügye** végre dűlőre került. A tárházakat a *Nagykanizsai Tárházak Résvény-Társaság* fogja létesíteni, mit a Déli Vasut rendkívül koncilians magatartása tett lehetővé. A bérleti szerződést a Déli Vasutársasággal igen előnyös módon megkötötték és a tárházak részére szükséges helyet kijelölték és a Tárházak Résvénytársaságának átadják, mely az építkezést nyomban meg is kezdi, hogy a tárházakat még ez év folyamán átadják a forgalomnak.

— **D. N. Sz.** Az Országos Nemzeti Szövetség elnöksége mozgalmat oltat indítani városunkban is, hogy a szövetség fiókját megalakítsa. Ez érdemben megleghangú átiratot intézett *Füszé* Gyulához, járásunk főszolgabírájához. E fontos ügygyel legközelebb bővebben foglalkozunk.

— **A kutak.** A kánikulai napok forróságával ismét beköszöntött városunkban a víz mizéria. A henger került nagy vödörrel a legtöbb kutból nem lehet vizet meríteni, sőt egyik másikból a kézi vödörök is piszkos iszapos vizet hoznak föl. A kutaknak szorgalmasabb tisztogatásával talán lehetne némileg segíteni a bajon, mert most legtöbb kutunkat éveken át sem tisztogatják. E munkát az illető kutak érdekeltje is elvégeztethetné. A csekély költség gazdagon térülne meg az egészség révén.

— **Furionáló lapok.** A székesfehérvárosi két legfiatalabb napilapja, az *Országos Hírlap* és a *Budapesti Napló* szeptember hó 1-én furionál. Az erre vonatkozó szerződést a minap kötötték meg Marienbadban. Az új lap főszerkesztője *Vessi József*, felelős szerkesztője *Braun Sándor* lesz, míg *Mikssath Kálmán* neve, mint »lapvezér« fog szerepelni az »Országos Napló«-n, a melynek részére már külön palotát építettek a Józsefköruton.

— **Tanítók korpótléka.** A tanítók évtödös korpótléka ügyében beterjesztett kérvényeket a közigazgatási bizottságnak augusztus havi ülésé vette tárgyalás alá. A kiküldött bizottság jelentése az évtödös korpótlékoknak államsegéllyel fedezésére reáutalt községekről előterjesztvén, a közigazgatási bizottság, figyelemmel az államsegéllyre utalt esetek szigorú elbírálását célzó 1898. évi 46 527. számú körrendeletre, a kiküldött bizottság által javaslatba hozott és teljesen felszerelt kérvényeknek azzonnal való felterjesztését elhatározta, a hézagok beküldött pedig a gyors pótlásra felhívja; a megokolatlan

esetekben az iskola fenntartót kérvényének fel nem terjesztéséről értesíti és felhívja, hogy a az 1898. évi 26. t. c. alapján megillető évtödös pótlékok saját pénztárából kiszolgáltassa.

— **Vasuti engedély.** A kereskedelmi miniszter *Hercegh Mihály dr.*, *Kállay Gyula* és *Pulffy Andor* budapesti lakosoknak *Budapest belterületűl* Budaörs, Vaál, Lovasberény, Berhida, Vilonya, Veszprém, Kövesd, Balatonfüred, Balatonudvari, Zánka, Kövágó-Örs, B-Tomaj, B-Ederics, Keszthely, Z-Sz-Iván, Hahót, A-S-György, Dekaróvec és Belica érintésével *Csaktornyait*, illetve Horvátország határáig vezetendő villamos erőre berendezendő vasutvonalra adott s mult évi június 13-án meghosszabbított előmunkálati engedély érvényét meghosszabbította.

— **Keszthely képviselőtestülete** legutóbbi közgyűlésén elfogadta az 1899-iki költségelirányzatot. E szerint a bevétel 81.969 frt. 34 kr., a kiadás 111.188 frt. 96 kr. A 29.219 frt. 62 kr. deficitet 39%-os községi pótlékkal fogják fedezni.

— **Sertésvész.** Hosztót községben a sertésvész kiűtött, mire a hatóság a községet zár alá helyezte.

— **Végre.** Naponkint jönnek a medvetáncoltatók és majommutogatók a nyakunkra s a mellett, hogy a lakosságot nyugalmában zavarják s terhéro vannak, még szánalmat is keltenek. Több ízben történt ez irányban felszólalás, de eddig kevés eredménnyel. Most végre intézkedett a belügyminiszterium. Ugyanis 33538 sz. körrendeletével figyelmeztette az ország összes főispánjait, hogy a medvetáncoltatók és majommutogatók garázdasága meggátlandó. Az 1872. dec. 28-án 40847. sz. belügyminiszteri körrendelet értelmében már a határon visszautasítandók, ha pedig mégis bejönnek az 1879. 40. t. c. 66. illetve 121. §-a alapján megbüntetendők. A medvek, ha tulajdonosaik a kihágásban vétkesek, a hivatkozott törvény 25. §-a alapján az 1878. V. t. c. 615 §-a értelmében itélelileg, különben pedig közbiztonsági szempontból közigazgatóságilag elkobzandók és elpusztítandók, bőrük pedig értékesítendő.

— **Vasuti gyűlés.** A balatonparti vasut létesítése céljából kiküldött végrehajtó bizottság f. hó 6-án Tapolcán ülést tartott. A gyűlés tárgya az eddigi részvény aláírások összegezése és a Zalavármegyei községi hozzájárulás végett fölterjesztendő kérvény megszerkesztése volt, hogy ez még szept 12-én a közgyűlésen megszavazható legyen. Veszprémvármegye lelkesültsége és áldozatkészsége közel 180.000 frtot hozott össze, — maga a kis Almádi 17.000 forintot szavazott meg, — holott az egész vonaluk 10, 12 km. Zalában B-Füred 10.000 forintot, Aszófőtől Zánkáig egyesek és községek 30.000 frtot szavaztak meg, Keszthely pedig 8000 frtot.

— **Mit jósol Falb?** Falb Rudolf a nagy időjós, a minap Teplíc fűrdőhelyen felolvasást tartott, amelyet természetesen nagy közönség hallgatott végig. A fölolvásás címe volt: A kritikus napok és a jégkor. Azokról a jelenségekről beszélt, amelyek állandó hatással vannak az időjárásra (ilyenek a hold állása, a tengeráramlatok, a passzátszelek). Fejtette az eleveket, amelynek alapján az ő jóslásai készülnek és végül elmondotta, hogyan készülnek az ő jóslásai. Erre nézve érdekes, hogy Falb tulajdonképpen egészen mechanikus módon jár el. Esetről-esetre pontosan megállapította a hold és a nap állását és figyelembe vette az esetleg fontos más mozzanatot is. Tehát a rendelkezésére álló régi meteorológiai följegyzések közül kikeresi, hogy hasonló időben, hasonló konstellációkor milyen volt az időjárás. Megvan győződve arról, hogy hasonló viszonyok között hasonló időjárásnak kell lennie. Elmondotta Falb azt is, hogy valamin a napok között kritikus napok vannak, éppen úgy bizonyos hosszabb idő multán nagy kritikus időszakok állanak be, melyek közül a legutolsó a Krisztus előtt 4000 évvel pusztított özönvíz volt, melyről nemesak minden nép tud, de mely nyomait ott hagyja a földkéreg rétegeiben. A nagy esőzések körülbelül 10.500 évenként ismétlődnek és egy négyöt-ezer év múlva ismét özönvíz fogja elpusztítani az emberiséget. Hasonlólag szabályosan ismétlődnek a szárazság időszakai is. Ilyen nagy szárazság legutoljára a Krisztus utáni 13-ik században volt.

— **Házasság és mennyiség.** Egy ur, aki

nek sok ideje és nagy számolhatékia volt, kiszámította, hogy az emberiség és a házasság mint viszonyának egymáshoz. A számítás eredménye azoknak a leányos-mamáknak ad igazat, akik nem szünek meg panaszkodni az agglagénység és az ezzel karöltve járó agglagénység folytonos terjedése miatt. Az emberiség 44 százaléka 18 éves koráig meghal — ezek tehát co ipso nem házasodnak. A fennmaradók között pedig minden 100 emberre csak 35 házas esik, vagyis 60 ember nőtlen vagy férjetlen, 5 özvegy. A legtöbb leány 21 — 25 év közt megy férjhez, a menyecskék egynegyedrészében azonban 25 — 30 év között csoréli el főköttével a pártját. A férfiak is tulnyomó számban 25 éves korukig nősülnek — azután már megjön az eszük, azaz hogy nem kapnak több feleséget. Így történhet meg az, hogyha egy leányos-mama három férfiuval találkozik, mérget vehet rá, hogy azok közül másfél nőtlen.

— **Állategészségügy vármegyánkban:** Veszesség: Letenye 1 udv., összesen 1 község 1 udvar. Rühkór: Szeptenek 2 udvar. Sertésvész: Alsó-Dörgicse 12 u., A-Nemes-Apáthi 25 u., A-Szemenye 6 u., Aszófő 8, Besenyő 1 ud., Csacsbozsók 16 u., Diszel 5 udv., Dögréte 16 udvar, Gellénháza 5 udv., Hahót 1 udvar, Hegyesd 14 udv., Hettyefő 1 udv., Juresevec 11 u., Káptalanfa 15 u., Keretye 1 u., Keszthely 3 u., Kis-Görbő 6 u., Kis-Vásárhely 1 u., Komár város 3 udv., Lángvíz 5 u., Lesence-Istvánd 14 u., Letenye 3 udvar, Magyar-Szerdahely 1 udv., Milej-Egyházszeg 6 udv., Mura-Vid 5 u., Monoszló 1 u., Nagy-Görbő 5 udv., Nagy-Pécsely 13 u., N-Kani zsa 4 u., Nemes-Boldogasszonyfa 5 u., Ollár 13 udv., Örvényes 6 u., Radamos 12 u., Rágyec 1 u., Rózsaszeg 11 udv., Safföld 1 udv., Sármedlők 6 udv., Sajtör 30 udv., Szent-Györgyvár 7 u., Tapolca 3 udv., Tihany 17, Türje 9 u., Udvarnok 4, Vindornyaszőllős 8 udv., Vincemajor 1 udv., Vonyarc-Vashegy 1 u., Zala-Egerszeg 1 udv., Zala-Szent-László 6 udvar, Zala-Szántó 1 u., összesen 49 község.

— **A dunántúli ág. egyházkerület** legutóbbi közgyűlésén Gyurác Ferenc püspök jelentést tett az egyházkerület belső életéről. A jelentésből kiemeljük a következőket: Az egyházkerület soproni intézete minden tekintetben megfelelő hivatásának, csak a teológiai tanintézet hallgatói fogyatkoztak meg. Haubner Rezső dr., atyja, a néhai püspök emlékére ötvunezer forintos alapítást tett a soproni teológia javára. A tavalyi tanítóihiány miatt az idén sok kiegészítő kellett kibocsátani. A kerületi tanítók fizetésének állami segéllyel való kiegészítése 92 esetben 9540 forintba került. Az 1897-iki egyetemes közgyűlés által a zsinati törvény alapján szabályrendeletileg szervezett egyetemes nyugdíjintézet az 1898. január elsején életbelépett. A dunántúli megyékben terjedő nazaréni szekta a püspök örmére nem igen hódít a hívek sorában. A kerületben most 224.265 ember van; 4003 fiu és 3769 leány született; a halottak száma 5706. Az egyházközségek összes bevétele a mult év végén 691.047 forint 96 kr., kiadása 633.746 frt 93 kr. volt. Az alaptökek összege 1, 93.814 frt 57 krt, az egyházközségek adóssága 445.216 frt. 47 krt tesz ki.

— **Olcsó hercegi cím.** Nápolyban a legrégibb olasz nemesi családok egyikének elszegényedésétől a Cittadini herceg ne.nrég egymásután több mint 100 embert adoptált fiának, 200 lira tiszteletdíjért fejeként. Ezek mind hercegek lettek. Párisban is üzérkednek elszegényedett magnások ily módon.

— **Az osztályorsjáték** és kis lutri között az a különbség, hogy a kis lutrival krajeárokat, az osztályorsjegyekkel a forintokat ízélik ki a zsebből.

— **Vasuti kaland.** Gyorsan Mariska, gyorsan! tisztelem a mamát, siess. A vonat mindjárt indul. — „Köszönöm, pá!” Éles fütty hangzott föl, a konduktor kinyitja a kocsi ajtaját és Mariska gyorsan fölugrik a vonatra, épp jókor, mert egy másodperc múlva már elkésett volna. Hála Istennek! Miután kellőleg elhelyezkedett. Mariska, fölbontja az előtte levő újságot és olvasni kezdi. Uram fia, mennyi baj van a világon. Háboru, pestis, szerelmi dráma, öngyilkosság és mindenféle más borzasztóság és végre már megint — „rablótámadás a gyorsvonaton.” Még

Kérdezzük meg a háziorvost!

LEGKITÜNÖBB

KRONDORFI
SAVANYÚVIZ

MINT GYÓGYITAL

ASZTALI VIZ!

Minden hurutos bántalmakuál

3-15

legjobban ajánlva!

➔ Kapható: Darnay Kálmán és Bereczky Gyula kereskedésében Sümegen. ➔

olvasni is hajmeresztő. A gyilkos vadállati módon végezte ki áldozatát. Kitépte füleiből a gyémánt függőket stb. A tettesnek eddig semmi nyoma nincs. Mariska nem volt felénk természetű lány, de fantáziáját felizgatta a riportter veres leírása. Megriadva nézett körül. Kivüle még csak egy utas ült a kupéban egy alacsony, zömök ur, bozontos szemöldökkel, ki szürke szürke szemét vizsgálódva folyton a leánya szegezte. Mariska eleinte nem törődött bele, de később megdöbben-tette ez a folytonos konok nézés. Háttha mégis. Oh Istenem! Érezte, hogy szíve össze-szorul. Kialtani szeretett volna, de egy hang sem jött ki száján. Az idegen föl pattant Gyanyu-san nézett körül, mintha előbb meg akart volna bizonyosodni felőle, hogy nem látja senki. A következő pillanatban szorosan utitársnője elé állt. Jobbkeze a nadrágzsebében kotorászott, mintha valamit keresett volna. A revolvert vagy a tört keresi egészen bizonyosan. Mariska föl-ugrott. Az idegen vadul nevetett és végre meg-szólt. Megijesztettem kisasszony: Bocásón meg. De a legközelebbi állomáson ki kell száll-nom és nagysád mióta beszállt, folyton a kalap-omon ült. Mariska felszabadult a lidércnyomás alul, mélyen felsóhajtott és folytonos boosátnat kérések közt igazgotta és törülgette a szürke kalapot, mely eredeti formáját csakhamar vissza-nyerte. Puha nyári kalap volt, melynek nem ártott meg a prés, szerencsére!

3160. sz. 1898

Árverési hirdetés kivonat.

A sümegi kir. bíróság mint tkvi ha-tóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstar végrehajtható Németh Ferenc végrehaj-tást szenvedő ellen 52 írt. 03 kr. tőkeköve-teles és járuléki iránti végrehajtsági ügyé-ben az árverést a sümegi kir. járásbíró-ság területén levő az udvarnoki 46 sz. tjkvben A 2 sor 609 hrsz. alatt Németh Ferenc tulajdonul felvevő ingatlanra 660 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb meg-jeölt ingatlan az 1889 évi szeptember hó 20-ik napján délelőtti 10 órakor Udvarnok község házában megtartandó nyilvános árve-résen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árvereznizandékozók tartoznak az ingat-lanok becsárának 10% vagyis 66 forintot kpben vagy 1881. 60 tc. 42 §-ában jelzett árfo-lyammal számított az 1881. évi november hó 1 én 3333 sz. alatt kelt 3. sz. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezé-hez letenni avagy az 1881. LX t. c. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság Sümegen 1898. évi június hó 27-ik napján.

Szerdahely kir. aljbíró.

83/kgy. 889.

Árverési hirdetés.

Sümeg nagyközség előjárósága a kép-viselőtestületnek folyó hó 14 én fentírt szám alatt kelt határozata alapján ezennel köz-hírré teszi, hogy a város tulajdonát képező haras-ti legelőn

a köfejtési és meszégetési jogot

6. (hat) egymásután következő évre zárt ajánlat, esetleg nyilvános árverés útján Sümegen a városházánál 1898. évi szeptember hó 15-ik napján délelőtti haszonberbe adja.

Miről az érdekelt ket azzal értesíti, hogy zárt ajánlatukat 100 frt bánatpénzzel együtt a fentjelzett nap reggel 8 órájáig beadják.

A köfejtési és meszégetési jog ki kiáltási ára 725 frt

Az árverési feltételek a városházánál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Sümeg, 1898. augusztus 17.

Malomsoky János,
jegyző.

Kondor József,
városbíró.

ad. 43664/898. szám.

Bérleti hirdetés.

A magyar tanulmányi alap tulajdonához tartozó Veszprém vár-megyébe Kenese és Vörösberény községek határában fekvő Fürdő Mára, Hosszmező, Matacs és Akarattya nevű 2002 ¹³⁰²/₁₈₀₀ kataszt hold kiterje-dést, művelési ágaira nézve a bérleti feltételekben részletezett uradalmi földbirtok a rajta levő gazdasági épületekkel együtt az alólírt miniszterium IX-ik ügyosztályában

folyó 1898. évi szeptember hó 29-ik napján

tartandó zárt ajánlatu verseny útján 1899. évi október hó 1-től — 1914. évi szeptember hó 30-ig terjedő 15 évi időtartamra haszonberbe fog adni.

A 2000 frt bánatpénz letételét igazoló pénztári nyugtával felsze-relt és 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok a fent jelzett nap dél-előtti 10 órájáig a miniszterium segédhivatali igazgatóságánál nyujtandók be.

A részletes haszonbéri és versenytárgyalási feltételek a miniszte-rium segédhivatali igazgatóságánál és a somlyóvásárhelyi gazd felügyelőség-nél Somlyóvásárhelyen, a hivatalos órák alatt betekintheők

Budapesten, 1898. évi augusztus hóban.

3-3

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumtól.

50290/898. szám.

Bérleti hirdetés.

A vallás alap tulajdonához tartozó s Györmegyében fekvő 788 ¹¹⁹/₁₀₀₀ kataszt. hold kiterjedésű ugynevezett Párka-pusztai művelési ágaira nézve a bérleti feltételekben részletezett földbirtok a rajta levő gazdasági épületekkel az alólírt miniszterium IX-ik ügyosztályában

1898. évi szeptember hó 30-ik napján

tartandó zártajánlatu versenytárgyaláson 1899. évi július hó 1-től — 1911. évi szeptember hó végeig terjedő 12 és egynegyed évi időtartamra haszonberbe fog adni

A 788 frt. bánatpénz letételét igazoló pénztári nyugtával felszerelt és 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok a fentjelzett nap délelőtti 10 órájáig a miniszterium segédhivatali igazgatóságánál nyujtandók be.

A részletes haszonbéri és versenytárgyalási feltételek a miniszterium segédhivatali igazgatóságánál és a somlyóvásárhelyi közal-pitványi gazdasági felügyelőség-nél (Somlyóvásárhelyen) a hivatalos órák alatt betekintheők.

Budapesten, 1898. évi július havában.

2-3

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumtól.

43664/898. szám.

Bérleti hirdetés.

A vallás alap. uradalom tulajdonához tartozó, Veszprém várme-gyében, Somlyóvásárhely község határában fekvő Lovas-pusztai és túske-vári 815 ⁹⁷³/₁₀₀₀ katasztrális, vagyis 1087 ⁵⁷³/₁₂₀₀ magyar hold kiterjedésű, művelési ágaira nézve a bérleti feltételekben részletezett urad. földbirtok a rajta levő gazdasági épületekkel együtt az alólírt miniszterium IX-ik ügy-osztályában

folyó 1898. évi szeptember hó 29-ik napján

tartandó zárt ajánlatu verseny útján 1899. évi október hó 1-től — 1911. évi szeptember hó 30-ig terjedő 12 évi időtartamra haszonberbe fog adni.

A 815 frt bánatpénz letételét igazoló pénztári nyugtával felszerelt és 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok a fent kített nap délelőtti 10 órájáig a miniszterium segédhivatali igazgatóságánál nyujtandók be.

A részletes haszonbéri és versenytárgyalási feltételek a miniszterium segédhivatali igazgatóságánál, és a somlyóvásárhelyi közal-pitványi gazda-sági felügyelőség-nél Somlyóvásárhelyen a hivatalos órák alatt tekintethők meg.

Budapesten, 1898. évi agusztus havában

3-3

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumtól.